

ન્યાય-સિંધુ.

નાટકનાં ગાયનો અને દુક સાર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રી કચ્છ નીતિદર્શક નાટક સમાજના માલિક
મુંબઈ.

શ્રી કચ્છી દશા ઓશવાળ બોર્ડિંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૩૦૦૦

સંવત ૧૯૭૨.

ઈ. સ. ૧૯૧૬.

કિંમત ત્રણ આના.

આવક સર્વે હક્ક પોતાને સ્વાધીન રાખી
સમની લેખીત રજા સિવાય આ નાટક કોઈએ ભજવવું
ભજવવું અને છાપવું કે છપાવવું નહિ.

આએ પુસ્તક શ્રી કચ્છી દશા ઓશવાળ જૈન બોર્ડીંગ પ્રેસ
ખડક મહાજનવાડી ઘર નં. ૨૦૨-૨૦૪ માં ઠાકોરદાસ મંગળજીએ
છાપ્યું છે અને આએ શ્રી કચ્છ નીતિદર્શક નાટક સમાજના માલિક
શામજી મંગાજરે છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

જાહેર ખબર આપનારાઓને અગત્યની ખબર.

થોડા વખતમા અમારો નવો ખેલ બહાર પડશે તેની આપેરામાં
જેઓને જાહેર ખબર આપવી હોય તેઓએ શ્રી કચ્છી દશા ઓશવાળ
બોર્ડીંગ પ્રેસનાં મેનેજરને મળી અધોઅસ્ત કરવો.

ઠેકાણું ખડક પાયકુણી રોડ કચ્છી દશા ઓશવાળ
મહાજનવાડી મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૪૬૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ અ. ૧૧૫ સિંધુ ના ૨૩૦ ના ૧૧૫ નો

વિષય ૭ - ૧ - ૨ - ૪

નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો.

પુરૂષ પાત્રો.

- અભયસિંહ રત્નપુત્રનો રાજરક્ષક રાજા.
દુર્મદ અભયસિંહનો દુર્ગુણી પુત્ર.
જયમદલ દુર્મદનો (કરતાદ) ગુરુ.
પ્રતાપ માણુ રાજાનો દરનો ભાણેજ એક શેનાપતી અને મૃણાલિનો થનાર પતિ.
અજીત દુઃખી ઉમરાવ પુત્ર. કાન્તાનો થનાર પતિ.
કિશોર અજીતનો નાનો ભાઈ.
જસાજી વૃદ્ધ ગરાસીયો કાન્તાનો બાપ.
પોપટશા સોલીરીટર. લેહેરીનો કાફા અને રંભાનો પિતા.
લેહેરી પોપટશાનો ભત્રીજો, રાધાનો થનાર પતિ અને લટપટનો મિત્ર.
નથુચંદ પોપટશાનો જુનો મિત્ર, મોહિનીનો પતિ અને રાધાનો પિતા.
લટપટ નથુચંદનો ભત્રીજો અને રંભાનો થનાર પતિ.
ફરજ પોપટશાનો બાનગી નોકર.
આઘડશંકર બી. એ... એક એજ્યુકેટર.
મીરજી ઘાસલેટ ટેલરીંગ કંપનીના માલિક.
તોપસિંહ દુર્મદનો હજુરીયો.

સ્ત્રી પાત્રો.

- રાજબા અભયસિંહની નવી સ્ત્રી અને દુર્મદની માતા.
મૃણાલિ રાજ્યની હકદાર વારસ અને માણુ રાજાની પુત્રી.
કાન્તા જસાજીની પુત્રી.
રૂઢી કાન્તાની નોકર.
મોહિની નથુચંદની નવી સ્ત્રી અને રાધાની સાવકી માતા.
રાધા નથુચંદની પુત્રી.
રંભા પોપટશાની પુત્રી.
હિરા પોપટશાની નોકર.

એ સિવાય, પ્રધાન, અધિકારીઓ, દાસદાસીઓ, દરબારીઓ, બેલીફ, હોટેલમાળા, બીજકલેક્ટરો, વારાંમનાઓ અને સીપાઇઓ વિગેરે-વિગેરે.

પ્રરતાવના.

મહેરબાન સદ્ગુણસ્થ ભાક્ષ્યો આજના ચાલુ જમાનાની લાયક નાટક કંપનીઓમાં જે ગાયનો વંશભાર થએલા તે ગાયનોના સુર કોંપી કરી શ્રી આરાસુરજગત દેવીઅંબેધરીને શુભ શબ્દથી વધાવી આ મંડળીએ ઘણા આભારસીધેલો છે.

એક વાર ચોપડી ખરીદ કરી તમારી બનતી મહેનતે શ્રી દેવી પ્રાર્થના થાય અને સદ્બુદ્ધી પાત્ર થાઓ તે આ ચોપડીનો હેતુ છે અને કાંઈ પણ ભુલચુક આવેથી ક્ષમા કે શો. દોહરો.

કુતા હુઆ હિસ્માલકા, ધંધા કીયા જંજરકા;
હરદય ભયા ચંડાળકા, દેવી નમ્યા તો કયા હુવા.
લાભાર્થ.

સદ્ગુણ અગાડી ગ્રાહક થનારને અમારી મંડળી તરફથી શ્રી દેવી વીજય ભાગ ૧ લાની કીમત રૂ. ૦-૨-૦ આને આપવામાં આવે છે. અને પાછળથી તે ચોપડીની કીમત રૂ. ૦ ૩-૦ આના રાખી છે વીશેષ મંડળીને અગાડી ગ્રાહક તરીકે શ્રી દેવી વીજય ભાગ ૨ જમાં નામ નોંધાવવા મહેરબાની કરશો.

લી. સેવક.

બહેચરલાલ મોતીલાલ.

દરીઆપુર નાની સાલેપરી.

અમદાવાદ.

ॐ

॥ श्री सत्य अंबीका जयते ॥

श्री देवी विजय.

ललन संप्र. ६.

१ स्तुती.

प्रथम वंदु श्री अर सुरे,
सीद्धी पुद्धी सायक गुणवत गायक;
प्रलुभु' वीच्य श्री आरासुरी.
भंडप भांडी सदा जयकार, सुपद गाओ वारवार;
आरासुरनो आ वीस्तार, नभी गुणु जाह्ये.
श्री मा हरभार प्रथम.

गा. २ पद.

करी देवी जेत प्रकाशी आशी.
अदभुत रचना अतीहारी.
जेध जेध भडाकाणी. करी.
सार सार सृष्टीनो दधी;
वीचीत्र भती थध भाहरी; करी.

આરાસુરમાં અંખા ખીરાજે, ચુંવાર બહુચર ખાળી, કરી.
અવની માંહી આશરો તારો, સેવક સદગતીનાર ઉતારો
દક્ષીણમાં તુળજ ભવાની પાવાગદ મહાકાળી. કરી.

ગા. ૩ મારી જગમગ જોત જાગીરે એ રાગ.

મારી રક્ષા કર તુ ભવાની.રે
માતુ દેવી જગતંખા અમારીરે. હોજી.
પાપ પ્રલય કરવાને હુ આરાસુર આવ્યો.
ચાર જુગની રાણીછોમા દર્શનથી હરખાયોરે હોજી. મારી.
અંખા ભવાની આઘ ઇશ્વરી જે રંગથી તે રાખ્યો.
દુઃખ વાદરથી ભરમાઇ ઘેરાઇ તે થકી મુજને દીપાવ્યોરે. મારી.
ચંદ્ર ચકોરી ચીતડુ ચોરી પવીત્ર દર્શન દીધા
કુગરા વાળી ડોસીમા જાણી આનંદી રસમય પીધારે. મારી.
દેવી દયાથી સઘળી ઉપાધી છોડી એમજ ત્યાગી
બહુચર કહેછે તરસે સંતો ભક્તીના વૈરાગીરે હોજી. મારી.

ગા. ૪ જગો જગોને અંતરના બેલ્લી નાથવીનણું કરજોડી

જય, જય, જુગતંખા, મોરીમાત પ્રણમું કર જોડી,
અંખા દુભાશે મા ક્ષમાઓ રહી થોડી
પાપી પુરો પસ્તાશે કહુ કરજોડી જય.
સાખી--અંખા ઓ અલબેલડી રચી રૂદય મન સાંત
રૂપી મુની ગાંધર્વો ઘણા, ગાય તાર ગુણ ગાન;

(૭)

દુનીઆમે' રંગ છોડી તમ સંગમે પ્રીતડી જોડી.
જગો જગોને ભવાની મોરી માત,
તારો સેવક તારણી જય જય.

ગા. ૫ હું ભજન કરીશ હરીનું એ રાગ.

હું ભજન કરીશ અખેશ્વરી ભવાની માતા;
આરાસુરમાં વીકટ ભય લાગે,
જાણુ મીથ્યા મમ મુકી; ભજન
જાણુ આરાસુર તણુ, એ વાતથી બંધાઉં છું;
રાખો ભરસો રૂઢ્યમાંહી, તેથી મુખી થાઉં છું.
છંડો દયા લાવી મુને આરાસુર તણી રજ દીધો;
મુલ ભક્તના સહેવાસમાં ગુણ માણના ગાવા દીધો. ભજન.

ગા. ૬ ગરબો. મુ નટવર વસંત થેઈ એરાગ.

કેવો ખીલી રહ્યો છે આ વસંત રંગ;
સોહો વસંત રંગ, ઘણો સંઘમાં ઉમંગ. કેવો.
સાખી—વસંત રૂતુ રાજ્ય છે, ભક્તો બહુ હરખાય;
પ્રેમી જનો ત્યાં મલી, ગુણ દેવીના ગાય.
સોભે સુંદર દેવળ, ઉર જામે આનંદ;
વ્યાપી રહી શ્રી વીશ્વ પ્રીતે જુગતંબે. કેવો.
સાખી—રૂતુ રાજ્યના સમયમાં, જગતપ્રફુલ્લીત હોય;
ઉમંગ વ્યાપો વીશ્વમાં, હીસે ન દુઃખી કોય;

ચંચળ બને છે ચીત આ, વીરહના દુઃખથી.
મુલકત ધરે મેલાપે અતી આનંદ. કેવો.

ગા. ૭ સામરીયાજી કરજો મારી સાયરે એ રાગ.

અંબા ભવાની દર્શન તારાં ચાહરે,
તેને મુખ સંપત માતાજી મમ આપજોરે;
લુછો માજી નયણાં કેરાં નીરરે,
દીન સેવકને સરણે સદા રાખજોરે;
ઉમંગ છે આજે ભારી, ગાય ગુણ નરને નારી.
માજી છે ગજખરવાળી મુખ બધુ દો રસાળી,
ચાલતા આરામુર આવ્યા, તે નીભાવજોરે. લુછો.
આનંદ ઉર અપાર, તારા માન સરોવરે;
કાડ્યા જળથી બહાર શ્યામશાન્તા વહાણુ; તે,
કટ કાપોને માજી મુખ આપોને;
ગજખરવાળી તું દયાળી, પાવાગઢમાં મહાકાળી;
ચુંવાળમાં બહુચર બાળી, દક્ષીણે તુળજ ભવાની;
કહે સેવક તમ ભક્ત તણા, ભય રાખજોરે. લુછો.

ગા. ૮ મારા મનના માત્રીક મળીઆ એ રાગ.

જઈ દેવી સ્થાને મસીઆ,
આરામુરી દર્શન કરીઆરે. જઈ.
સત્ય પ્રકાશી કર્યા તે મા મુજને લાજ રાખી ત્રીપુરારી;
માજી સેવક લેજો તારી;

સદા સેવક આનંદમાં ફરીઆરે. જર્ધ.

અસરણ સરણના છો મા બેલી;

આશ સફળ કીધી મહારી,

થાશે દેવી જય જયકારી;

રૂપી મુની દેવ આશ્રય મળીઆરે જર્ધ.

ગા. ૯ જરે જડેજ લુવડાં ધોવા એ રાગ.

દીન દયાળુ અંખે મા, ભવતારૂણી મા વારે ધાજે;

હો. ... મા.તુ

સંસારમાંથી તાર્યા મા, સુપદ અપવા ધાજે

હો. ... બેલી,

ભજન ભજીશ તાર હમેશાં, પાપથી મુક્ત કરશે માતા

અંખ સેવક વાણી વહે, તે રૂદય ધરજે;

હો. ... તારૂણી.

અભુત કળા તારી મા, ભવસાગર ભારીજે;

તારજે મા નતુથી અજાણુ જે;

હો. ... જુગતંબા.

II. ૧૦ મંજરીએ મનડુ મોહયુરે મનગમતા એ રાગ.

ભકતીથી મનડુ મોહયુરે,

મનગમતા મોરી માત;

અમારા મન ગમતા મોરી માત.

અંબા દીલડુ અમ પ્રિયુરે;

મન.

(૧૦)

સાખી - માણ અંખા મુખ થકી ઓચરૂ વારંવાર;
 મન ભક્તી ભાવે કરી, થાશે જ્યજ્યકાર. મન,
 ચંદ્ર તારા સુર્યનું, તેજ આપે અતી સાર;
 માનવી તો મીથ્યા બકે, થાશે પાપ ઓદ્ધાર.
 અતી કપટી દીલ મન ખોયુરે. મન.

ગા. ૧૧ સ્તુતી.

નમીએ ચરણ શ્રી આરાસુરી;
 પરદુઃખ ભંજન ભારી, વારે થાશે દેવી મારી;
 સત્ય સુખ સાર ભય દુઃખ હરનાર;
 બેલી થાશે શ્રી આરાસુરી આવાર.
 જય જુગતંબા પ્રેમજ પાવો સુખથી રમવા;
 પ્રેમી સેવકને લેજે તારી, ભવસાગરમા પાર ઉતારી;
 ગીરીરાજ ગજખરવાળા મોરીમાય નીરખી, ઓચરીએ વારંવાર
 ગા ૧૨ મળજો વીમળ જશ રામનો એ રાગ.

મળજો જશ અંબે માતનો આ દુનીઆ માંહી;
 સેવકનો છે ઓદ્ધારે આરાસુર માંહી.
 સાખી - ઘટ ઘટ માળા મે કરી ફેરવી નીજ એકાંત;
 સત્ય છે શ્રી આરાસુરી ઓચરીએ જય જયકાર.
 ભક્ત સેવકની કીધી સાયરે આરાસુરવાલી, સેવક
 સાખી - મનનની આશ ધરો મહી પાપ પુન્ય વીચાર.
 કપટી દીલ જો હશે પાપીનો અતેકાળ.
 અરજ ધરજો અંબે માતરે, આ માવડી મારી સેવક.

સાખી—મન દ્રષ્ટી ભાવે કરી, વંદીએ અંબે માત;
 નીજ સેવક ચર્ણમાં રહ્યા, દ્રષ્ટી છે સદાય;
 સુખ સંપત માણ થાયરે આ અવની માંહી.

ગા. ૧૩ બચ્યા કચરા કંઈ સાવથા એ રાગ.

આનંદ અતી આસાસુરમાં ગાજે જય શબ્દ ગગન વીધે
 નાદ ઘંટડીના પડે કર્ણપર સોભા સ્વર્ગ સમાન દીસે,
 ગયા દર્શન કરવા તે સુખી થયા;

નાહતા નીર્મળ નીર, પાપ પ્રલય થયા,

પાપી પ્રપંચીઆ, પાપમાં રહ્યા;

સુખથે પડ્યા તેતે સુખી થયા. આનંદ.

ગા. ૧૪ અલી જોજો મનાતી ભોલી મેના. એ રાગ

માણ જોજો મનાતા ભોલી અંબા,

જુગતંબા સેવકો તમને મીઠું બોલી;

માણ જોજો દેતા મન ખેલી. જુગ.

પ્રેમે કપટ દીલ દાઝની, મનમાંહી સમાવશે;

સદગુણ સુલક્ષ્મીથી અંબે તને પ્રસન્ન થશે;

માણ—શક્તી જોત સ્વરૂપ, અંબેશ્વરી મહાકાળી;

ચર્ણ પુણ નમી ભજતાં રાખું રૂઢ્ય દેવીશ્વરી. જુગ.

ગા. ૧૫ ગરબો.

હૈ કૃપાળુ માત અંબીકા;

જુઓ ન જરા ભક્તના ભણે મા; હૈ કૃપાળુ.

(१२)

રોજ તારૂં રટણ કરૂં ધ્યાન મા તારૂં નીત્ય ધરૂં;
ભક્ત સંકટ સામે ધાવને હે કૃપાળુ.
વદન કોટી ચંદ્ર ચળકે, ચુંદડી ઓઢી અમુદ્યે;
ખડક ચમર ત્રીસુર લીધા હાથરે;
અપ્પચારી કીધા કેસરી તણી મા હે કૃપાળુ.
ચંદ્ર મુડ ચુસી લીધા, દૈતના મા દંડ લીધા,
પાપ નીવારો મોરી માતરે. હે કૃપાળુ.
સેવક જન શરણે મા આવીને ચર્જે નમે મા.
હે આરાસુરી રાય. હે કૃપાળુ.

311. 98

ૐ નામ સ્મરણ કરતાં દેવીના ગુણ ગાવું,
 સદા સુદૃઢ કરીને મનુષ્યોએ હરખાવું;
 પાપ પ્રપંચ હરવા પડે, પુણ્ય મારગ જાવું.
 દેવીના દર્શન કરતાં, આનંદ રસમય થાવું;
 ગા ૧૭ મા નીકના બાગક સૌ માનીક એ રાગ.
 માજના છોડે સૌ માજ, સૌના શ્રી કીરતાર,
 પાલન હાલન છે સૃષ્ટીમાં, સૌ અંગે તારે પાર;
 સેવકનું સદા જય કરવું,
 બાવ્યું નવ કોઈનાથી મળવું;
 સૃષ્ટી સર્વે તેને આધીન છે ગરીબના જે માત; માંસૌ.

જાણે તમારી છંદગી,
 મુ સંસાર માંહી જાણુવું;
 રૂપી મુની દેવ સુકૃત્યોથકી,
 પોતા તણુજ પ્રમાણુવું

માંસો.

ગા. ૧૮ સખી સ્વન્ય મહીમન મોહનમે એ રાગ,
 ભજે ભાવ ધરી આરાસુરીને નીરખો છખી અંતરના નયણે
 તજી કુડ કપટ જે આવે અહીં, દુઃખ સધળા તેના જાય અરે
 સદા મીત્રો અને સુસંગ થકી, દુઃખ દાવાનળ જાય બળી.
 નીચ લોભી અને વળી ખર જનને, કદી દાન ન દેશો આપ અરે
 દઈ દેવીનું નામ પીએ મદીરા, તેવા સંત થકી સદા રહો
 અળગા.

વ્યભીચાર કરે મન માનો વળી, જીવ પ્રાણીનો પાપી
 પળમાં હરે.

થઈ ઉંચ કરે નીચ કર્મો સદા, તે વીપ્રને દેવુ ન દાન અરે;
 નભવા તમ દેશે તણા ગરીબોને, ભણવો ગણવો મુખી થાય અરે
 ભુત ડાકણ કે વળગી વંતરી, એમ કહી કહી ધન હરે;
 એવા જનને જન જાણે તમે, કુડ એ વળગે મુખ ક્યાંથી અરે;
 વળી સાંત થઈ ભુખે આજ સમાજે ના કાજ વખાણે
 અનેક અરે;

ફરો માત પીતાની સુલ સેવા, કર્મે તમને દુઃખ નારે પડે.
 અંખાજી કને હરવા ફરવા રમવા જમવા નીત્ય આવો અરે;
 કોરેશ્વર ગળખર પુજન કરતાં તેથી અખા મા મનાય અરે;

(૧૪)

ગા. ૧૯ અમે જમ્મશુ હવે અમે જમ્મશુ રાજ એરાગ.

અમે જમ્મશુ અંબા જમ્મશુ હવે અમે જમ્મશુ માત;
ફરી દીન આવો લાવજો,
સંપત સુખથી નીલાવજો;

પ્રેમે રાજ પ્રસરાવજો; અમે
દીન દીન તમસુ પ્રસંગ પાડી; દર્શન દેજો દાડી દાડી
તમ સેવકને સદબુદ્ધી દઈ જરૂરથી નીલાવજો.
ફરી દીન આવો આવજો; અમે

ગા. ૨૦

જય જય રામ મુખે બોલો;
બોલો મુખે બોલો.

ભય ભીડ જગત તારનાર; શ્રી બેલી અજમેરનો આધાર. જય.

” પતીત પાવન સીતારામ ”

સાની ધપ મપ ગધની સા

તીર કીડ તીર કીડ ધા ધા ધા.

થોમ્ત થોમ્ત કીડ હા. હા. હા.

જય.

ગા. ૨૧ કહે સંખી પુરાય ક્યાંથી કોડ એ રાગ.

આ જગ રચીયુ અજબ શક્તીએ કરાય ક્યાંથી તોડ.

કહે જન કરાય ક્યાંથી તોડ

ભાવે ભજ તું શ્રી અંબેશ્વરીને મુકી સૌ માથા ફેડ. કહે.

ભક્તી કરે જો શ્રદ્ધા ધારી

પામે અલોકીક ગતી ન્યારી

(૧૫)

નાના મોઢા સૌ જેની આગે રહે સદા કર જોડ. કહે.
કેવળ પુસ્તકથી નવ સમજાયે ગુરૂ વીણ જ્ઞાન કદી નવ થાએ
દેવી ભક્તી વીણ જગમાં જનની હરાય છતી હોડ. કહે.

ગા. ૨૨

ધણારે ઘેરણ માણ ક્યાંથી લાવ્યાણ
માણ ધણારે દાહાડાની ઊંઘા આવીછરે. ધણા.
છપના કેરો દુકાળીઓ આવ્યોણ.
એતો કળજીગના વાયરા વાયાછરે. ધણા.
સંતો જાણી કહે પોકારે શી વાણી વદે આધારે.
દેવ ગયા ડુંગરે ને પીર ગયા મક્કે
કલજીગના રાજ્યમાં ધર્મ ખીચારો ભટકેણ. માડી. ધણા.
ઓહંમ સોહંમ જાપ જપે ને ઐ શબ્દ ઊચારે
જગતમાં કર્તા હર્તા નારાયણી નામ સંભાળે. રેણ ધણા.

ગા. ૨૩ ગરબો

હમીરસંગળ રાજ આરાસુરી પરતાપે રાજ કરો છો
મા ધરીયાં ભાવ રૈયતને મુખ દેવા ધ્યાન ધરોછો
અંખા ગુણ સાગરના રસીયા, પરતાપ વધ્યો માતા હસીય /
આવી દાંતા આરાસુર વસીયારે. હમીરસંગળ.
રાજ મહોલ અતી સુદીર ધણાં કીલ્લા બુડજની થાએ નમણા
શુરવીર શત્રુ ધણા હણીયારે. હમીરસંગળ.
આરાસુર દાંતાની સોભા ભલી. માયા મમતાળુ રધયત મલી
રાય રાખોછો મહેર ધણીરે. હમીરસંગળ.

(૧૬)

ચોસઠ જોગણી સાથે ગરબે રમે નવ લખ ચીર પહેરી ગખર ભમે.
માજ દરસન દોછો તેજ સમેરે. હમીરસંગજી.
માજના દેવળ અતી સુંદીર, સેવક મુખ લેવા આવે મંદીર.
જાપ જપે શીશુ નરને નારીરે હમીરસંગજી.
માજ ચાચર રમવાને આવો સાથે બહુચર ખાળી લાવો
બેનડીઓને પુષ્પે વધાવોરે. હમીરસંગજી.

ગા. ૨૪. શુ કહુ કથની મારી રાજ. એ રાગ.

દુઃખી થાય છે આ દેશ ખીચારો બ્રાત.
ન જ સૌ ધર્મ વીચારો.

દેશ દુઃખી છે ને તમે શું મોજ મજ ઊર ધારો.
કાર્ય કરો કંઈ દેશના હીતમાં શકતી સર્વ ઊગારો બ્રાત.
સકલ સૃષ્ટીમાં અપમાનજ પામે નથી કોઈ સધીયારો.
તેત્રીસ કોટી તનુજ છતાં નીજ કહેવાય રંક ખીચારો બ્રાત
દેશ જે દેવોનો પ્રીય છે સકલ જગતથી ન્યારો
અમુરને હણવા શ્રી જુગતંબેજ્યાં લીધા અક્ષય અવતારો બ્રાત.
જગૃત થાવો ઊઠો મમ બંધુ નથી સુવાનો વારો
સેવો સદા જો અંબેશ્વરીને તો સદ્ગ જન્મ તમારો બ્રાત.

ગા. ૨૫. ખોટી માયા ખોટી કાયા એ રાગ.

ખોટી માયા ખોટી કાયા જુઠી માયા જુઠી કાયા.
મુલ પંથે ચાલો ભાઈ ભજન કરીએ હેતથી. માનુ
નામ ધ્યેશ્વરીનું ભજતાં ભક્તો તાર્યા જંજલથી

(૧૭)

ભક્ત સીંધુ મધ્ય ઝાઝ તારણી.

એ અજાણુ તમ નથી. ભજન.
ચાર પાંચ મઠી ચાચર આવ્યા

દેવી ચાચર ચેતી માત
સુર ભરી ગુણ ડંકા વાગ્યા ગાયે ચોક આરાસુરીમાં. ભજન.

૨૬ ઝસન કરા લે વીચાર એ રાગ
મનવા કરી લે વીચાર સાથે કલ્પીયુગ અવતાર
ભામે મન અંખે મુખ પોકાર સતીયા કરે જય જયકાર
આવોને જીવ સુખેથી મળીએરે હોજી પુરા ભક્ત હોય ત્યાં
જઈ ભળીએરે હોજી.

જાણીતો આવીઓ અવતાર સાથે દગાખોર વેપાર
જનુ' છે આરાસુર દરખાર થાશે સદગતી અવતાર. રે હોજી.
આવો.

ભેરવ બદુક અંખે પાસ ગજબરવાળા મોરી માત.
સુંદર ઝાડીનો પરકાશ રે. હોજી. આવો.

આરાસુર દર્શન કરવા જાય પાપી પ્રપંચે ભરાય
કહોને દેવી અંખા માય સતીયા કેવી રીતે સમાય
કલ્પીયુગ છોડી સ્વર્ગે જાય. રે. હોજી. આવો.
પરભાતે ગજબર પર જાય સુખેથી દર્શન માના થાય
કપટે દીક્ષ મન દોરાય વાદર દુઃખનું ઘેરાય.

ચાર જીગની માતા અંખા કાઢ્ય આવશે ને કપટી રાય.
રે. હો. જી. આવો.

૨૭. હર ફેશનમાં પોજીશનમાં એ રાગ.
 હર ફેશનમાં પોજીશનમાં ઓયસ ગોઓન આરાસુર
 જે ભાળતા સહુ કહેતા ગુડેડ પ્લીઝ વેલકમ
 માયાળુ મમતાને ડેલી હેપી આહાહાહા.
 દેખો આઈ ગ્લાસ આંખ ડીપર જુઓ ગખરવાળી
 શક્તી પ્રકાશી માની દરટી થયા ધુળ ધાણી
 ગાસ્તેલ નાંખ્યુ માંથામાં વોચ ખીસ્સે ઘાલી
 જતા આરાસુર ચાલી અંતે થયા બે તાલી
 ,, જુઓ ડરટી મેન હાલી ,,

See to dirty men. gone Said mother please come.

મીટુ ડરટી મેન ગોઓન સેઈડ મધર પ્લીઝ કમ
 દેવી આરાસુર રાણી સેવકો મુને જાણી
 અંબા ભવાની કાહુડો શક્તી પ્રકાશી જાહી હર.

ગા. ૨૮ માલન આવી બીકાનેરસે, એ રાગ.
 દર્શન કરજે શ્રી અંબે માતનુ સુભ ભાવ ધરીને
 આકીન રાખી કુમતી કાપી પ્રેમે ભજનુ માય
 દેશ સારેકે લોક આવીને નમે જેને પાયરે. સુભ.
 ભાવ વીના કદી ફલ નવ હોએ કરજે કોટી ડીપાય
 જગતંબાની કપા હોઈ તો જવાનુ થાયરે. સુભ.
 અનેક જનના અમી દ્રષ્ટીથી પુર્વા મનોરથ મનના
 સર્વ સ્થળે એ વ્યાપી રહી છે દુઃખડા કાપ્યા તનનારે. સુભ.
 સુર સંવની સાહ્ય કરીને હણીઆ દુષ્ટ અનેક
 કહેત બેચર સુષ્ઠ મુસાફર સેવ તુ રાખી રેકરે. સુભ.

(૧૬)

ગા. રહ મહેમાન થયા તમે માહરા એ રાગ.
 ગખરવાળી મોરી માતા
 સ્વીકારશે વૃત પાળી
 સત્ય પાળી કરે અરજ ધારી વૃત પુર્ણ કરે ભવાની
 ધરી અંબા રૂદ્ય અંગે
 કરીએ રમત તમ સંગે
 જુલાવશે ગમત રંગે. સ્વીકારશે
 જેવી દરશન વીનાની નારી
 પામે કેવી રીતે ધારી
 અંબે આરાસુરી મારી
 સેવકના છે આધ્યારી સ્વીકારશે
 સેવક સુપદ ગાયે તમારા
 ભક્ત છે ગખરવાળા દેવી માહરાં
 શીર માણ મુગર છેગાળા, સ્વીકારશે
 કોઈ ધરે નહિ અમર નામે
 તેને રહેયું ક્યે ઠામે
 તજે વ્યર્થ બધી મસ્તાની
 સત્ય સહે છે ભવાની. સ્વીકારશે.

ગા. ૩૦ ગરબો.

મા. ધન અંબા આરાસુરની રાણી
 સેવે ચાર જુગમાં જાણી. ટક.
 મા. પહેલાં લીલુડાં ચીર ચર્ણ, ભોજન વેળા થાયરે મા
 પ્રાતસમાં સેવક આવે ત્યારે, સોસો અંબીકા માતરે મા.

મા. મુખેથી દર્શન દીધા આજે, સેવક ચર્ણ પડ્યોરે મા
 ભવાની મા કૃપા કરે ત્યારે દાસ તારા હરખાયરે મા
 મા તારી આરતી ગાયે નર નારી વાગે ઢુંઢંભી ઢાલરે મા
 સાયંકારે ચાચર ઘોયો ત્યારે ગરબા ગાયે સૌ ચોકરે મા
 મા સણગાર ધરીયાં અંતી રૂડા મોહ્યા મુનીવર ભુપરે મા
 આનંદની હેતી વર્ષી ત્યારે, લાગુ સકલ મહા રૂપરે મા.
 મા ક્ષત્રાણી સુરવીર રાણી, સૃષ્ટી સકલ કરી ભુપરે મા
 મહીપાસુર મર્દન કીયો ત્યારે, ધરીયુ અદ્ભુત સ્વરૂપરે મા

ગા. ૩૧ આશક ખરબુચા જેવા એ રાગ.
 ઇશક ખરબુચા જેવા માશુકનો પુર દમામ
 જાએ ગખમરપર તેઓ ઇશક ખડુ હેરાન. ઇશક
 જાણે ગખમરપર સૌએ પાપી પાપોથી ભરાય
 ભમર છુટે છે પાહડોમાં બીયારા ખડુ અથડાય. ઇશક
 અગગી નારી અગગી વાણી છુટે છે મમડાળ
 ફેલાઈ ગખમરપર તે ક્ષમા કરે દે મારી માય. ઇશક
 અંબા અંબા હુ કરતો જનો ગખમર પર તઈ
 મુખેથી પોહોવ્યો માની સેવા લીધી સવાઈ. ઇશક

ગા. ૩૨ ગજલ.

પરમ મુખની વીધાતું અચળ યશ પ્રાપ્ત માતા તુ
 રૂદયને ધર્મ દાતા તુ અમારી અંબે માતા તુ
 ચરણ ધરણ તને ભજતાં જગતના દુઃખ ભય તજતાં
 સદા ભક્તી ઊરે સજતા જય મુખ અંબે માતા તુ

(૨૧)

મણી મુક્તાસુ રત્નોથી રસેલી ઈશ યત્નોથી
પુજાએલી પ્રયત્નોથી અમારી અંબે માતા તુ
ખીચારા બાળ બાહુ તારા સહેતા કષ્ટ અતી ધારા
છતા તારાજ રહેનારા ગણીને અંબે માતા તુ
નહિ પરના થનારા એ અધર્મે ના જનારા એ
રહી નીજ દેશ ધારાએ ઊચરશે અંબે માતા તુ
રૂપી મુની દેવ ગાંધર્વો ઊજવશે ઊન્તી પર્વો
વહી મહીમા મુખે ગર્વો કહીને અંબે માતા તુ
શીશુ નરનારી જય કહેતા સહસ્રે આશીશો દેતા
વધાવી વારણા લેતા આચરીએ અંબેમાતતું
ગુણી ગુરો વીપ્ર કે જ્ઞાની ખરા જે દેશ અભીમાની
ગણીઆ છંદગી હાની ભજે છે અંબે માતા તુ
મુણી તુજ નામના બોલો ઊછરતી હર્ષના છોલો
રૂઢ્યનો શબ્દ આ પહેળો કહેતા અંબે માતા તુ
ગવાતા મા તમારા ગીત રૂઢ્યમાં જે વહે છે પ્રીત
ભણીને સર્વે સાંતી આચરીએ અંબેમાતતું.

ગા ૩૩ લશ્કરી રાગ.

મુરવીર ભક્તો શુ રણ ક્ષેત્ર આરાસુર

આનંદ ઊડાવો અતી...મશહુર.

વીજય અતી જય બેલી અજમેર

સંકટ સહસ્ર હરનારી શ્રી વીરેશ

નીશ કડ પડ તડની એ ધા. ધા. ધા.

(૨૨)

નીધ પમ ગંધની સા. સા. સા.

શ્રી દેવી આરાસુર રાણી મમાયા દેવી

ભક્તી તારી પાર ઊતારી જ્ય જ્ય જુગતદંબા દેવી. સુર

ગા. ૩૪

શ્રી આરાસુરી તારનાર સાય કરોને મારી.

સાય કરો મારી ઈશ્વરી દેવી દીન દયાળી. શ્રી આરાસુર.

મંજરમાંહી જળવી રાખી પ્રેમ ભક્તની લીડ ભાગી

ભક્ત સીંધુ દુઃખ તારનારી હે દેવી દીન દયાળી. શ્રી આરા.

સીંહ સ્વારી ત્રીસુર ધારી અસુર હણ્યા સાયકારી

આપો ધર્મ અર્થ જેય કામ શક્તી દા પ્રસારી શ્રી આરાસુ

મહાલક્ષ્મી મહાકારી માતા સરસ્વતી બહુચરખાળી

કામાક્ષી કનાકર્ધ અંબુદા હરસીંધ હેત વધારી. શ્રી આરા.

ગા. ૩૫

હે દેવી ભવાની તે કૃપા કરી. (૨)

કૃપા કરી આહા.....ભાવ ધરી. દેવી.

અખીલ ગુલાલને ચુવા ચંદન.—

કેશર કસ્તુરી અરધુ ભાવ ધરી. હે દેવી.

તુજ સેવકને સાય કરીને————

ભયથી પાર ઊતારો કરી. હે દેવી.

મુણી અર્જ તુ મમ રૂદ્ય વીચારી—————

આવી હતી મારી છેલ્લી ઘડી.

બચાવી લીધો મુને અંબેશ્વરી, હે દેવી

હરનીશ ગાવે જે ભાવ ધરીને—

સંત વાણી જાયે એ સંસાર તરી. હે દેવી. રામસંકર
ગા. ૩૬ વારા જાગિરે સાવરાઆ તો પેવાગનારે. એ રાગ
સૌ નીશદીન રદીએ પ્રેમે આરાસુરી નામનેરે.

આરાસુરી નામનેરે. (૨)

તત મન ધન સૌ અરપણુ કરીને પ્રેમ થકી અમે પુજન કરીએ.
હોને ધરી વર આનંદે સૌ ફરીએરે. સૌ ફરીએરે
ભવાની મા સૌ પારે આવે પ્રાતઃસમાં વીવીધ ફલ ફલ લાવે
અતી આનંદે અરપુ ભવાની માતનેરે. (૨) ભવાની

માતનેરે. ભવાની

અદ્ભુત રચના અતી કરુણરી સાય થા તુ દીન દયાળી.
અતી પુષ્પ મંગળથી વધાવીએ. સૌ વધાવીએ. (૨) સૌ

૩૭ ગજલ સંખે દદ ગમ કયુ ખસર હો ગઈરે

હે દીન દયાળુ શ્રી અંખે, સદ્બુધ્ધીથી ભવ સમુદ્રજ તરીએ
મનુષ્ય દેહ ફરા ફરી નવ ધરીએ તુજ કૃપાથી જન્મ ફૂતાર્થ
કરીએ. દીન.

હરનીશ ભક્ત તવ પારે આવે વીવીધ પ્રકારથી પુજન કરાવે
મન વાંચીત કામના પુરણુ થાએ અતી હર્ષથી સૌ તમ
ગુણ ગાયે. દીન.

લીલા કહું શું તવ છબી અતી ન્યારી આનંદીત તે

સોભે સારી

આરાસુરી મા છે ગજખંડ વાળી દેવ સુખી કર્યા દાનવ મારી. દીન.

(૨૪)

ખરેડીથી ચાલી કેશર ગંજ આવે ત્રણ કોશ છે ગંગાજી
સોહાવે.

પુણીમાએ ત્યાં મોટો મેળો ભરાયે સ્નાન કરી સડી સ્વસ્થ
ચીત્ત થાએ. દીન.

રાજ તરફથી જ્યાં દાનજ લેવાએ ત્યાર પછી માના દરબારે
જાએ.

સંધ્યા સમય તવ પારે આવે ઊત્તમ પ્રકારથી પુજારવાવે. દીન.
થાર ધરી સર્વ તમ ગુણ ગાવે અતી આનંદ ત્યાં સર્વને થાએ
ભોજન કરી તવ ચાચર આવે નવીન પ્રકારની રમત રમાવે. દીન.
કોટેશ્વર ગજબર સૌ જાએ હોય પાપી તે ત્યાં લય થાએ
પાંચ રાત્રી દીન પુરણ થાએ પછી ભક્ત જન વીદાયજ
થાએ. દીન.

તુજ ચણે જે સદનીખા રાખે તારી કૃપાથી અતી સુખ આપે
દુઃખ દરીદ્ર તેના દુર થાએ નીશદીન તવ યશ ગાન ગવાએ દીન.

ગરબો ૩૮

ચાલો ચાલો અમારે મંદીરીએ
તારી વાટ જુવે બહુચર બાળી
તેને સમજાવે અંબા મા પ્યારી
અંબા મા ચાલો બહુચર માહાલો
અજઘ મા ચાલો અમારે મંદીરીએ
માના પીતર લોહા જળે ભર્યા
દાતણનો છખી છે ન્યારી. અંબા મા
માની તાંબા તે કુંડીઆ જળે ભરી

(૨૫)

નાવણની છળી છે ન્યારી. અંબા મા.
માના રૂપા પ્યાલા ધીઝી ભર્યા
મરદનની છળી છે ન્યારી. અંબા મા.
માની સેવ સુવારી લાવસી
ભોજનની છળી છે ન્યારી. અંબા મા.
માને પાન સોપારી ઝેલચી
સુખવાસની છળી છે ન્યારી. અંબા મા.
માના સાખ સોનાના છેગટા
રમનની છળી છે ન્યારી. અંબા મા.
માને સાખ સીસમનો ઢોલીઝો
પોઠણની છળી છે ન્યારી. અંબા મા.

ગા ૩૯

અંબેશ્વરી મા સુભ કરે છે જાંઘ ધરે મન શીદ પ્રાણી
રાક્ષસ મહીપાસુર મયાવી કરે કોપ્યા માતા તેને જાણી
નીજ સેવક તુજ ચરણે નમે છે વાગે થાગ તું સહસ્રાણી
વીજ્ઞ વીરચી પાર ન આવે શીવ સમાધી લાગી જાણી
સંત જોગેશ્વર ધ્યાન માતુ ધારે સાય થાયે શ્રી બ્રહ્માણી અંબે.
રહી મંડર જગતમાં સર્વે શેત સુત સુર સંસારે
બ્રહ્મા વીજ્ઞ ઇંદ્રિ જોગેશ્વર મુખે ॐ શબ્દ સંભારે. અંબે.

ગરબો ૪૦

હૈ બેની જઠએ આરાસુરી ચોકમાંરે લોલ
બેલો ગરબા અતી આનંદથી

(૨૬)

બેની જોને ડોલે સૃષ્ટી આનંદમાં

પ્રેમ જામે ઊરમાંહી (૨) ખેલો

માત્ર સુદીર દેવળ ધણું સોભતુરે લોલ

માના ચોકમાં ચાચર ચેતતીરે લોલ

ગાએ નરનારી સૌ આનંદથી

પ્રેમે પ્રેમથી વીહારી બેની રંગમાં

ગાયે સંઘમાં અતી આનંદમાં. હે બેની.

સાખી. - ધર ધર થાજે સુખ બંધવા ધર ધર પતી વૃત નાર

ધર ધર સુખડા રેલીને થાજે અંબે જય જયકાર.

બેની જોને ડોલે સૃષ્ટી આનંદમાં

ભવાની માણ ભરૂષો તારો ભારીરે લોલ

રંગમાં ઊમંગ સેવક રમાડતીરે લોલ. ખેલો.

પુણ્ય સૃષ્ટીમાં ભવાનીને પ્રણામ પ્રેમથી

જેગમાયાને જમાડે અતી આનંદમાં

સુખ સત્ય સંગમાં અતી જંગમાં. બેની.

ગુરુઆ ૪૧

માણ મારા મંદીરીયામાં આવતા રહો

આવતા રહો મને ભાવતા રહો. માણ.

માણ પ્રેમીની પ્રીત નીભાવતા રહો

માણ સેવકને શીરપર ગાજતા રહો

માણ દુઃખીઆના દુઃખ સર્વે કાપતા રહો

માણ વાઝીઆને પાંચુ બંધાવતા રહો. માણ.

સાખી. પ્રાતુસ કાળે મા સુદરી બાળા બાળ સ્વરૂપ.
તારૂ તેજ અતી ઘણુ માણ દો નીરંતર સુખ.
માણ મારા મંદીરીયામાં આવતા રહે.

સાખી. મધ્યાન કાળે મઘ ભર્યા મા તારૂ અકળ સ્વરૂપ
તેજે ત્રીભુવન મોહી રહ્યા મોહ્યા ભલ ભલા ભુખ
માણ મારા મંદીરીયામાં આવતા રહે.

સાખી. ચોસઠ કુંભે મઘ ભર્યા એવા છે અકળ અરૂપ
સાયંકરે માતા ચુંદરી તમારૂ વૃંધ સ્વરૂપ.
માણ મારા મંદીરીયામાં આવતા રહે.

સાખી ચોરી પહેરી ચંપાવતી લેલાટ દામણી સાર
ગાંડા ઘેલા ત્યાં આવતા મા દુઃખીયાન દુઃખ હરનાર
માણ મારા મંદીરીયામાં આવતા રહે.

ગા. ૪૨ ગરબો.

અલબેલીના વાણંત્ર વાગીયાં,
માના ગરગડીઆ રે નિશાન, અંબા આઢે ચુંદડી. ટેક.
માણ દુલ ફગરનો તે ઘાઘરો, માને સાળુડે કસળી કે.ર; અં.
માને લીલા તે ગજનુંકાપડ, માને જગ મોતીના છે હાર; અં
માને કલ્લાંને કાંખી સોલતી માની કાળી ગાંડીએ રતન
જડાવ. અંબા.
માને નાકે તે નથણી સોલતી, માની દીલડીએ રતન જડાવ
અંબા.
માના પગ પ્રમાણે ઝાંઝરા, માની રસે આંગળીએ વે. અંબા.

માને સોળ સજુગાર અતી સોભીતા;

માની ચુંદડી તે લાલ ગુલાલ—અંબા.

માના હાથે તે ચુડીલા સોભતા, માની પાંચીએ રતન જ-
હવ; અંબા.

માને અંબોડે ફુલડા સોભતા, માની ગુંથેડી છે વેણે અંબા.

માજી સેવકના દુઃખડા કાપતા, તાહરે પારે આવી સુખી
થાય, અંબા આઢે ચુંદડી.

ગા. ૪૩ આરતી

ભો ભાગો ભક્તોના ગીત ગુણોજન ગાશે. મા.

લાખો ગાઉને છો (૧) લખપતી રહ્યા આશે;

સુખકર તુ અંબા. ૧

રટના રહે છે તે વળી રટશે, નકરી તાર નામ. મા.

છો દુખ ભંજન દેવી (૨) હર કોનો આ ઠામ સુખકર.

દાતા દાન દઈને સદા હરખાતા મન. મા.

મા મેલા મનવાળા (-) સદા રહો પ્રસન્ન. સુખકર.

તમ ભક્તી કરી ભાવે, રહે સુખીયાં સહુ જન. મા.

બેચુ સપત એ વાચે, (૨) ઠામ ઠામ આનંદ. સુખકર.

પાપ પ્રપંચ પ્રજાળી, દયા ધરમ સજશે. મા.

મુલ નીતીથી સંકટ (૨) જલદી દુર થશે. સુખકર.

ભારત કેમ ભીખારી ભુખનું દુઃખ કાપે, મા.

કલેશ કુસંપ હરવા (૨) નીર્મળ મતી આપો. સુખકર.

ચોખ્ખી હવાને મન વળી ચોખ્ખાં આરાસુર આવી મા.

(૨૬)

અત્યયર્થ સંભળે (૨) એ સુખની ચાવી, સુખકર.
રૂપી મહર્ષી જ્ઞાની પ્રથમ સમાન થજે, મા.
ધર ધર વૈકુંઠ ધામા (૨) તેવા સદાએ હજે, સુખકર.

ગા. ૪૪

અચલ નૃપતી રાજવીર,
વૃત્તી કુંડીલ તળવો ગંભીર;
સત્યપ્રકાશ હે જુગદીશ.
ચરણ શરણ નમાવીએ શીશ;
ભુમંડલા દેવ વીર્યપતી.
આપો સુમતી કાપો દુરમતી.
સમાપ્ત.

સંસારી મહાત્માને પ્રપંચ.
અને પાપથી વરતો ગોટાળો.

પ્રકરણ ૧ લું.

દેવ દા ત્વ દેવી માતાનું પ્રેમથી પુજન કરો,
રાખો આશ રૂઢ્ય તેની સુખ કર્તવ્ય આદરો;
કલ્યાણ દાતા એ વિદાતા, દેવી અંબા મોરી માતા
નીજ શેવક તુજ ચરણ નમીઆ શાંતી દે તુ આપવા;
એક સમયે દેવલોક રાજમંડળ ભરી બેઠા હતા તેવામાં
નાર છએ પ્રવેશ કીધો. ઇંદ્ર રાજ વીગેરે દેવ લોકોએ નાર
દછને આસન આપ્યું અને વાતચીત કરવા લાગ્યા.

ઇંદ્ર કહે - નારદછ કલ્પીયુગ વીષેના સમાચાર કહો.

નારદછ - ઇંદ્ર રાજ કહ્યા કરતે કરી બતાવું છું.

આ પ્રમાણે નારદછ વાતચીત કરી અવની વીષે પ-
ત્રાર્યા અને જંગલમાં આવેલા પહાડપર વીશ્રામ કીધો, તે-
વામાં જોગી વેષે ફરતો સુરસીંહ ત્યાં આવી નારદછને
પોતાના આશ્રમમાં લઇ ગયો.

સુર, મહાત્મા સંત મહારાજ સર્વે ઇન્દ્ર કુદરતીથી
અબદુત રચના બની હે આર સર્વે મહાન રૂપી મુની આવા
ભયંકર જંગલોમાં તપ આદરી પોતાની કાયાનું કલ્યાણ
કરતે હે.

નારદછ મહાત્મા એ બાત સચ્ચી હે.

આ સમયમાં સીકારે નીકરેલો રાજા ચંદ્રસીંહ ત્યાં આવી પહોંચ્યો ને નમસ્કાર કીધો.

મહાત્મા - બધ્યા સુખી રહે.

સુરસીંહ મહાત્મા ચંદ્રસીંહનો ખાસ દુસ્મન હતો અને તેનો ભય હતો પણ જોગીને વેશે હોયથી ઓળખી ન શક્યો.

સુરસીંહ-મહાત્મા - હે રાજા ચાલ આશ્રમમાં.

ચંદ્રસીંહ પોતાને આશ્રમમાં ગયો. આશ્રમમાં જઈ સુરંગ ખોલી અંદર જવાનો વીચાર કીધો આવા મહાન જંગલોમાં સુરંગા ઘણી હોય છે તેથી ચંદ્રસીંહ દરકાર નહિ કરતાં સુરંગમાં ગયો પણ સીંહના પંજામાં સપડાયો.

મહાત્મા ચંદ્રસીંહ તારા ધૃષ્ટદેવનું સ્મરણ કર. આ સુરી સમશેર તારૂં ખુન પીવા માગે છે.

ચંદ્રસીંહ - કોણ સુરસીંહ આહા સુરસીંહ તે મને પાપ પ્રપચ રચી દગાનો ફટકો માર્યો ખેર ભાઈ લે આ રૂદ્ધને તારી સમસેરને ભોગ આપ.

મહાત્મા - ના, ના, તેમ નહિ કરી બાવીને મારીસ.

સુરસીંહ મહાત્મા સુરંગમાંથી બહાર નીકળી ચંદ્ર નગર આવવા વીચાર કીધો ચંદ્ર નગરમાં આવી અક સંકલિતનું રૂપ લઈ દેવાલયમાં પ્રવેશ કીધો ને ભોગ લેવા સારૂ અગ્ની કુંડ ખનવ્યો.

ચંદ્રસીંહ પાપી સુરસીંહના પંજામાંથી ક્યારે છુટો થઈશ હે દેવી જોગમાયા, જુગતખા તુ તારા સેવકને સાચ

નહિ કરે તો કેને કરીશ. હે દીન તારૂણી આ પાપીના પંખમાંથી છોડાવ.

ચંદ્ર નગરમાં રાજ કચેરી ભરી દીવાન નારસીંહ બેઠા છે ત્યાં કુમાર બાબુસીંહ આવ્યા હતા.

બાબુસીંહ - દીવાન સાહેબ મારા પીતાશ્રીને શીકારે ગયે બહુ દીવસ થયા અને આપણી રાજ્યની સમીપે કોઈ રાક્ષસ દર રોજ એક ભોગ લીધા કરે છે.

નારસીંહ - સીપાઈ આપણા રાજ્યના ભુવાને દાખલ કરો.

દેહલો ભુવો - બાપા હાજર છીએ પણ આજે મારા ઘેરથી ભોગ આપવાનો છે તો કેમ કરું?

નારસીંહ - તમે ભુવા લોકો ભોગ થઈ દેવી પાસે યાચના માગો.

દેહલો જેવી બાપાની આજ્ઞા.

દેહલો, જેહલો, વીહલો વીગરે ભુવા દાખલ વગાડતા અને ધુલુતા દેવીસ્થાને ગયા. ને કેહેવા લાગ્યા.

હે દેવી જીગનંબા દીન કરૂણારી જોગમાયા જગતમાતા તારા ભુવાનુ સત જાળવતું એ તારા હાથમાં છે માટે તું અમારા ઉપર દયા કર આ પ્રમાણે પ્રાર્થના કરી જેથી મુરસીંહ માહાત્માએ વીચાર કીધો કે માણસ વધારે છે તો હું નહિં ફાવી શકું.

ત્યારે દેવી રૂપે ગરજના કીધી હે ભુવાઓ જાઓ આરાધના કરવાથી તમારો ભોગ લેવા નથી માગતી. ભુવા લોકો

ખુશી થયા અને આનંદથી ઘેર ગયા. ને બોલ્યા.

હે જોગમાયા આરાસુરવાળી તારા નામને દરરોજ સે-
વીશું માડી સદા કૃપા કરજે,

કરુણારી દયા સારજો, સદા સેવક અપાર;

કપટી દીલ સેવક તણું કાપો કપ્ત જયકાર.

શ્રી દેવી અંબા સર્વનો જય કરો!

પ્રકરણ ૨ જી.

રાત્રીના અમલે કુમાર બાબુસીંહ શહેરની નગર ચર્ચા
જોવા નીકરેલા છે તે વખતે પેલા મહાત્મે કુમારને જોતાં
મનમાં હરખાયો ને વીચાર કરવા લાગ્યો. ખરેખર આવેલો
શીકાર જવા દેવો નહિ. આથી તે મહાત્મા કુમાર પાસે
આવી ઉભો રહ્યો.

બાબુસીંહ - અરે મનુષ્ય રાત્રીના સમયમાં તું ક્યાં
જાય છે અને તું કોણ છે.

મહાત્મા - કુમાર હું તારો કાળ જાણતો નથી દગાબાજી
દુનીઆને દોરાવનાર આ જીવંતી રજપુત તારો કાકો સુરસીંહ
ચાલ તૈયાર થા.

બાબુસીંહ - કાકા સુરસીંહ સીંહના બચ્ચાને છંછેડી
સાર નહિ પામે તું જાણતો હોઈશ કે મહાન પુરૂષ મહર્ષી
વીગેરે દેવતા લોકો પોતાના સત્ય અને સુર આધારે કુમી
રહેલા છે.

મહાત્મા - લવારી બંધ કર અને ચાલ મારી સાથ મ-
હાન સંકટમાં બાબુસીંહને સપડાવી પોતાની શ્રી ગંડકી ગંગા
ઉપર આવેલી અગર ગુફામાં લઇગયો અને ગુફામાં મુકી ચાલ

તો થયો બાબુસીંહે જાણ્યું કે પાપીના પંજમાં સપડાયાછીએ.
હે કરુણાસીંધુ દીનદયાર તારી અકળગતી ઘણી ન્યારી
છે એને તારા દીન કુમારને આ પાપીના પંજમાંથી બચાવ.

એવામાં ઇંદ્રસ્પરથી ઉર્વશી નામની અપસરા આકાશ
માર્ગે ગંગાના કીનારા ઉપર આવી તે ઘણી ચમત્કારી હતી
તે તે ગંગામાં સ્નાન કરવા ગંધ એવામાં બાબુસીંહ ત્યાં
આવ્યો તેણે ઉર્વશીના કપડા પડેલા દીઠા તે લેઈ શંકરના
દેવસ્થાનમાં જતો રહ્યો અને દેવળના દરવાજા બંધ કીધા
તેવામાં તરતજ ઉર્વશી અપસરા ત્યાં આવી અને કરગરવા
લાગી. હે કુમાર આ બાળાને ભભેરી સુખ નહિ પામે
અને અમારા લીધેલા કપડા આપી દે અને તારે જે જોઈએ
તે માગી લે.

બાબુસીંહ—ના એમ તો નહિ. આપનું વચન આપો.

ઉર્વશી—લે મારૂં વચન છે.

બાબુસીંહ—હું આપને પરણવા માગુ છું.

અપસરાઓ—અરે કુમાર આમાં શું માગ્યું કાંઈ બીજું
માગી લે.

બાબુસીંહ—ના મારે એ જોઈએ.

ઉર્વશી—ભલે ચાલો ત્યારે.

એવામાં નારદજી આવી ગાંધર્વ વીવાહ કરાવી ચાલતા
થયા. ઉર્વશીએ પોતાની સખીઓને છેલ્લા અફસોસ ભરેલા
પ્રણામ કીધા અને બાબુસીંહ સંસારીમાં લપટાયો રાજ્યપાઠ
વીગેરેની આસ્થા રાખી નહિ, અને આનંદમાં રહી મોજ
મજા માણવા લાગ્યો.

પ્રકરણ ત્રીજું.

ચંદ્રનગરમાં આહાકાર વરતઇ ગયો છે કુમાર બાબુસીંહ તથા ચંદ્રસીંહ ગુમ થયા છે પણ જેને રામ રાખે તેને કોણ ચાખે. પ્રાતસકાળમાં દીવાન નારસીંહ રાજ દરબાર ભરી બેઠા છે ત્યાં જીલમી મહાત્મા સુરસીંહ પણ હુપા વેશે આવેલો છે.

નારસીંહ—સેનાધીપતી નવલસીંહ રાજકુમાર રાત્રીના ગુમ થએલા છે વાસ્તે તેમની સોધ કરવી જોઇએ.

નવલસીંહ—દીવાન નારસીંહજી આ કોઈ બહારવટીયા નુ કર્તવ્ય હોયુ જોઇએ. ભલે મારા મુરા સામંત હું તને અધાર જંગલો ગુફાઓ, પહાડો વીગેરે સ્થરોમાં જાઓ અને નેક નામદાર તથા કુમાર બંનેની સોધ કરે. આથી મુરો સામંત એકદમ સોધ સાફ નીકળી ચાલ્યો.

નારસીંહ—નવલસીંહજી સંકટનુ વાદર ઘણુ ઘેરાયેલું છે કોઈ આપણા ગામની સમીપે રાક્ષસ મનુષ્ય ભોગ લીધા કરે છે તેનો બંદોબસ્ત કરવો જોઇએ નહિતો રધિત પાયમાલ થઇ જશે.

નવલસીંહ—નારસીંહજી તે પાપી રાક્ષસની પાસે જ વાનો આજે મારો વારો છે.

નારસીંહજી—અરે પ્રભુ જો મુરો નવલસીંહજી રાક્ષસનો ભોગ થઈ પડશે તો રાજ પાયમાલ થઈ જશે મારે હે ઇશ્વર આ ભયંકર કસ્ટમાંથી બચાવ.

મહાત્મા સુરસીંહે જાણ્યું કે આજે નવલસીંહ પધારે છે આથી તે વિચાર કરતો રાત્રીના અમલે દીવાનના કુમારનું

ખુન કરવા ગયો ને કુમારનું ખુન કીધું અને તે કુમારને લઈ ગામની ગુણીકાના મહેલ આગર નાંખ્યો.

સુરંગમાં ફસાએલે ચંદ્રસીંહને સ્વર્ગથી આવેલા શ્રી નારદજીએ ખહાર કાડ્યો પરંતુ ત્યાંના ભીલ લોકોએ ચંદ્રસીંહને અટકાવ્યો અને તેની સાથે ઝપા ઝપી કીધી તે રાજવીર હતો પણ અતે તેમાંના મહાનભીલે એકદમ ઉપાડી ગંગામાં નાંખી દીધો.

નદીનું મહાન પુર જોશ આવવાથી ચંદ્રસીંહ તણાયો
પ્રપંચ પીડાયે પળમાં, ઘડી ન લાગે વાર;
સત્ય રાખ્યે સંત તે, અંતે જયજયકાર.

નવલસીહ રાત્રીના અમલે રાક્ષસ જ્યાં મનુષ્ય ભોગ લેતો હતો ત્યાં આવી પહોંચ્યો પણ રાક્ષસે દીવાનના કુમારનું તેજ વખતે ખુન કીધું હતું આથી નવલસીંહજીની ધ-રેલી વ્રતી પુરી ન થઈ શકી છેવટે અફસોસ થઈ નીવાસા નાંખતો પોતે પાછો રાજ્યમાં આવ્યો સવાર થતા રાજ્યમાં ખુમરાણ થઈ કે દીવાન સાહેબનો કુમાર માર્યો ગયો આ ચર્ચા આખા નગરમાં ફેલાઈ તેવામાં કોઈ અકલવાન પુરૂષ ગુણીકાના ઘર આગળથી જતો હતો તેને પડેલા કુમારનું ખુન નજરે આવ્યું આથી તેણે એકદમ ગુણીકાને પુછ્યું કે આ કુમાર કેમ માર્યો.

ગુણીકા—ભાઈ હું આવાત જાણતી નથી ને આતો દિવાનનો કુમાર છે ભાઈ કાંઈ ઉપાય બતાવ નહિ તો મારા પ્રાણનો ત્યાગ થશે.

અકલવાન—ગુણીકા શાંત થા નીચીંત રહે તને લગારે

ઈજા ના આવવા દઉં તો મને શું બક્ષીશ આપીશ.

ગુણીકા—ભાઈ મારી અડધી મીલકત તને લખીઆપુ છું ને મને બચાવ.

આધી અકલવાન પુરૂષે તાંબાના પતરાં ઉપર લખાણ કરાવ્યું કે આ કુમારની લાશ ગુણકાના મેહેલ આગર પડેલી હતી તે અકલવાન પુરૂષને સોંપી છે.

આ પ્રમાણે લખાણ કરી તાંબાનું પતર તથા કુમારનો પોટલો બાંધી અકલવાન લેઈ ગયો.

અતે સત્યમેય જયતે.

પ્રકરણ ૪ થું.

મહાન સંસારમાં લોપાયેલો ચંદ્રસીંહનો કુમાર બાબુ સીંહ તથા તેની પત્ની મેનકા ગંગાના તીરે ચોપાટ ખેલતા હતા તેવામાં કોઈ પક્ષીની આકાશ વાણી થઈ કે મહાન રાજા ચંદ્રસીંહ ગંગામાં આવે છે પરંતુ બાબુસીંહ ન સમજતાં મેનકા સમજી ગઈ અને આપણા હાલના રીવાજમાં પણ જો કાગડો ઘર આગર કે મોભારે કાકા કરે તો કહે કે આજે તમારે ઘર મેમાન આવશે આવુ પણ તુત ચાલે છે.

મેનકા—કુમાર કોઈ ચંદ્રસીંહ ગંગામાં તણાતા આવે છે બાબુસીંહે પોતાના પુજ્ય પીતાને તણાતા જોયા તેથી તે મુર્છાગત થઈ ગયો ને ભાન ન રહ્યું પણ સતી મેનકા તે મનુષ્ય પાછળ ગંગામાં પડી તેવામાં પોતાને આશ્રમે જતો કપટી સુરસીંહ ત્યાં આવ્યો ને કુમારને જોતાંજ ઉપાડી ગુફામાં પસાર થયો.

મેનકાએ ચંદ્રસીંહને બહાર કાઢ્યો અને તેને શુદ્ધ આવી

ચંદ્રસીંહ—આપ કોણ છો.

એકદમ અવળી પુઠ બેસી બોલવા લાગી.

હું દેવાંગના છું પરંતુ વચનને લીધે મારા લગ્ન ચંદ્ર નગરના કુમાર બાબુસીંહ સાથે કીધેલાં છે.

ચંદ્રસીંહ—આહો પ્રભુ તારી શી અબદુત લીલા પણ બાબુસીંહ ક્યાં છે.

મેનકા—હું તમને પકડવા આવી ત્યારે કોઈ પાપી આવી બેશુદ્ધમાં ઉપાડી ગયો છે.

ચંદ્રસીંહ—બેશુદ્ધ શાથી થયા.

મેનકા—મને અગાઉ ભાસના થઈ કે આપ આવો છો તેથી મેં તેમને કહ્યું કે કોઈ બળવાન પુરૂષ ચંદ્રસીંહ નામના આવે છે તે આપને જોઈ બેશુદ્ધ થયા તેવામાં આપ આવ્યા ચંદ્રસીંહ—મેનકા સર્વ વાતથી વાકેફ થયો છું અને જીલમી સુરસીંહ તે કુમારને ઉપાડી ગયો છે અરે સુરસીંહ તારા નીચ કર્મોના ત્યાગ કર આ પાપના પોટલે કઈ અવનીમાં છુટીશ અરે કર્મચંડાળ તારા પાપના પરપોટા અતે ફુટશે.

મેનકા—બસ હવે જે ધવાની હતી તે થઈ ગઈ. પરમેશ્વર સૌ સારાં વાનાં કરશે.

સાયંકારના વખતે દીવાન નારસીંહના કુમારનું સખ અક્કલવાન પુરૂષ જ્યાં મનુષ્યોનો ભોગ લેવાતો હતો ત્યાં લેઈ ગયો અને દેવીના કમાડ ઉઘાડ્યા—હું દેવી ભોગમાયા ધણી વખતથી લેનારી ભોગ, આજે મારૂં કાર્ય ધારેલું પુરૂષ કરી

આ ભોગુમાની લેજે એમ કહી અકલવાન પુરૂષે અગ્ની વગરના કુંડમાં નાખ્યો અને પાછો પોતાને ઘેર આવ્યો પણ ગુણીકાના મહેલ આગર ખુન પડેલુ હોવાથી સર્વેએ જાણ્યું કે ગુણીકાએ કુમારને માર્યો છે આથી સર્વે ગુણીકાને લઈ રાજદરબારમાં ગયા ને ગુણીકાએ કુમારને માર્યો એમ સાબીત કરી ગુણીકાને નજર કેદમાં રાખી.

પ્રકરણ ૫ મું.

સુરેા સામંત સુરસીંહની સુરંગની હદમાં છાવણી નાંખી રહ્યો છે ત્યાં આગર સુરસીંહ કુમારને ઉપાડી લઈ જતો હતો તે જોઈ સામંતે અટકાવ્યો.

સામંત—અરે દુષ્ટ ક્યાં જાય છે સખુરખમ આ બાળક ક્યાંથી લાવ્યો.

સુરસીંહ—તું કોણ છે તારે તેની શી પરવા છે હું જાણું છું કે તું ચંદ્ર નગરનો સામંત છે પણ યાદ રાખજે આ સમશેરનો ભોગી ના થઈ પડે.

સામંત—કર્મચંડાળ બકવા બંધ કરી કુમાર મુક્તો જ નહિતો તારો કાળ થશે.

આ પ્રમાણે વાદ વિવાદ થયા બાદ બંને સમશેરથી લડવા લાગ્યા. ત્યાં એકદમ સામંતે ખુમ મારી કે પકડો પકડો આથી આશ્રમમાં બેઠેલા ચંદ્રસીંહ અવાજ સાંભળતાં એકદમ સામંતની મદદે આવી પહોંચ્યો અને પાછળથી મેનકા પણ આવી પહોંચતાં ચંડાળ સુરસીંહને કેદ કર્યો અને મેનકા પોતાની અલૌકીક માયા વડે વૈમાનમાં બેસાડી સર્વેને ચંદ્રનગરમાં લઈ ગઈ ને સીપાઈએ વધામણી

કીધે કે આપણા રાજ્યમાં નેકનામદાર તથા કુમાર વિગેરે આવે છે આથી આખુ નગર દિવાન નારસીંહ તથા નવલસીંહ વિગેરે આનંદભેર સામા આવે છે

ચંદ્રસીંહ—દિવાન નારસીંહ આપણા રાજ્યની ખુરી હાલત હશે પણ હવે પરમેશ્વર કૃપાથી આખાદ થઈશું.

નવલસીંહ—નેકનામદાર દિવાન સાહેબનો કુમાર માર્યો ગયો છે તેનો પત્નો લાગતો નથી પણ હું જાણું છું કે આ પાપી સુરસીંહના હાથે કર્મ થએલું છે,

ચંદ્રસીંહ - સુરસીંહ તુ તારા નીચ કર્મોનો ભોગી થઈ ચુક્યો છું અને તું હવે જીવવાની આશા રાખીશ નહિ અને તારા બહારવટી ॥ પરાક્રમોનો હેવાલ કહે.

સુરસીંહ—ભાઈ ચંદ્ર મે મારા પુર્વેના દત્તથી મારા કર્મે ચરીત્રો કીધા ને આ કુમાર મે માર્યો છે ને તે ગુણીકાના મેહેલ આગર નાંખ્યો છે. તેવામાં અકલવાન પુરૂષ રાજ્યમાં નેકનામદારના ચરણે આવી નમ્યો. ને કહેવા લાગ્યો અન્નદાતાર આ લેખ વાંચી મને ઘટતી શીક્ષા આપો.

ચંદ્રસીંહ લેખ વાંચી ને બોલ્યા કે અકલવાન તું તથા ગુણકા નીદોષ છો વાસ્તે તમારૂં પહેલા મુજબ રાજ સંભારી લો અને ખુટતાં નાણાં લઈ આખાદ રહો. દીવાનના કુમારનું ખુન અકલવાન લઈ આવ્યો ને સુરસીંહની સાથે મેલાવી ઉર્વશી મેનકાએ પોતાની કઠાર લઈ સુરસીંહના રૂદ્ધમાં ભે કી આથી સુરસીંહ મરણ થયો ને દીવાનના કુમારનું સખ લઈ એકદમ આકાશ મારગે ચાલી ગયું.

બોલે એ પડે.

વગર ઇનએ વાળ કાઢવા માટે

બાદશાહી સાબુ.

બાદશાહી સાબુ:—સરાખથી વાળ દુર કરવા માટેજ છે

બાદશાહી સાબુ:—ચામડીને ઇન કર્યા શાવાય વાળ દુર કરે છે

બાદશાહી સાબુ:—રજીસ્ટર નં. ૫૨૯ તપાસી ખરોદ કરવો

બાદશાહી સાબુ:—હીંદુસ્તાનમાં સાત હજાર દુકાનોપર વેચાય છે

બાદશાહી સાબુ:—ત્રણ સાબુના બાક્સનો રૂ. ૧) પો. જુદું

હીંદુસ્તાનમાં જગે જગે વેચવા માટે એજન્ટો જોઈએ છીએ.

સી. સી. મહાજન એન્ડ કું.

શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ—મુંબાઈ.

બાદશાહી બ્યુટી વૉટર.

મોઢાડા ઉપર શીળીનાં ચાકાં પડેલાં હોય, ખીલ વારંવાર થઈ આવતા હોય તો જરૂર બાદશાહી બ્યુટી વૉટર લમાડશો. ફક્ત એકજ રાત લગાડવાથી તમામ કામ દુર થઈ ચહેરા ખુબસુરત થાય છે અને તેની ખુશબો લાંબા વખત સુધી ટકી રહે છે.

કીમત બાટલી એકનો રૂ. ૦-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

સી. સી. મહાજન એન્ડ કું.

શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ

મુંબાઈ.

શ્રી વીજ્ય આરામુર મંડળીમાં અગાઉ થનાર

માહકના નામ.

	સ્પીનીંગ માસ્તર મણીલાલ મફતલાલ મુ. સારંગપુર નવીપોર	
	માસ્તર ભોમીલાલ રણછોડદાસ મુ. રૂપાપરી	
૫૦	પા. વીરચંદ બિજમદાસ. મુ. લાલબાવાનો ટંબો	
૨૫	આચાર્ય રામચંકર કાસીરામ મુ. બ્રહ્મપુરી નવો હરવાનં	
૨૫	માસ્તર જીવજીલાલ નારણદાસ મુ. નાની હવેલીની પોર	
૨૫	માસ્તર આત્મારામ ભાઈચંકર મુ. સરખેજ	
૧૨	મીસ્તર જમનાલાલ મોહનલાલ મુ. નાની સાલેપરી	
૧૧	શેઠ જીભાઈદાસ નથુદાસ મુ. વીરમગામ	
૧૦	પા. જનલાલ જીવરામ મુ. બારડોલપર	
૮	પા. મગનલાલ કેશવલાલ મુ. પંતરાપોર	
૬	પા. મણીલાલ બાજીદાસ મુ. નાની સાલેપરી	
૫	પા. આત્મારામ ગોપાલદાસ મુ. મોટી સાલેપરી	
૫	મહેતા હકચંદ બુદરદાસ મુ. ખડકા	
૫	પા. ચંદુલાલ જનલાલ મુ. બદામતની પોર	
૫	પા. જનલાલ સાંતીદાસ મુ. સરસપુર તળીઆની પોળ	
૫	પા. વીરચંદદાસ રાયચંદદાસ મુ. સરસપુર	
૫	પા. જનલાલ હરીબાઈ મુ. "	
૫	માસ્તર મંગલાલ હરીચંદ મુ. આદોલ્ફઆનું "હેલુ	
૫	પા. નારણલાલ નથુબાઈ મુ. રૂપાપરી	
૪	પા. સોમાલાલ ત્રીકમદાસ મુ. નાની સાલેપરી	
૪	હાકોર મગાજ રણછોડ મુ. રાજપુર	
૪	હરીચંદ ચંદ્રસીંહ મુ. લોધવાડ	
૪	પા. વીંલદાસ ઉગરચંદ મુ. "	
૩	માસ્તર હાઉદ બનુમાઈ મુ. અમલપુરા	
૨	પા. મફતલાલ રણછોડદાસ મુ. રૂપાપરી	
૨	પા. પરસોતમ હીરાચંદ મુ. રૂપાપરી	
૨	પા. ગોપાલદાસ વરજીવન મુ. રૂપાપરી	
૨	પા. જીવરામ અંબારામ મુ. સાહપુર ભવાનપર	
૨	પા. કેશવલાલ રણછોડદાસ મુ. વાડીગામ પીપરાપોર	
૨	જણપતરામ દેવીદીન મુ. હઠીનો ચોરો	
૨	અમયાદાસ વાલ્લદાસ મુ. હઠીનો ચોરો	

૨	પંચમસીંમ મુળસીંમ	મુ. હઠીનો ચોરો
૨	ધનજી જમનાદાસ	મુ. લોખવાડ
૨	લલસી હરજીવન	મુ. ધીકાંટા
૨	વાડીલાલ કેશવલાલ	મુ. નવાતરીઆની પોર
૨	મણુપતરામ મલકારજી	મુ. સરચેન
૨	સીવલાલ જમનાદાસ	મુ. ભરડનરોડ
૧	જોડુભાઈ રામપ્રસાદ	મુ. હઠીનો ચોરો
૧	પા. અંબાલાલ મોહનલાલ	મુ. જી. જી. પરી
૧	પા. દયાલાલ હરીકીસન	મુ. હરમાનવાલી પોરમાં લાલ પોર
૧	નારણલાલ ભાઈશંકર	મુ. બ્રહ્મપુરી નવો હરવાન
૧	ઈશ્વરલાલ મગનલાલ	મુ. લાખાપટેલની પોર
૧	કેશવલાલ સાંકરચંદ	મુ. સરસપુર બબર
૧	માણિકલાલ જીમલદાસ	મુ. સરસપુર
૧	મોહનલાલ ઈશ્વરદાસ	મુ. હઠીનો ચોરો
૧	માધાલાલ જીવાભાઈ	મુ. "
૧	માધવલાલ લેલાભાઈ	મુ. સાંકડેરી
૧	સાંકરચંદ બહેચરદાસ	મુ. જી. જી. પરી
૧	લલુભદાસ બોધવજી	મુ. સોનમઢ
૧	રણછોડદાસ જીમનલાલ	મુ. બારડોલપુરા
૧	ગીરધરલાલ અચરતલાલ	મુ. કઈડવાપોર
૧	જેઠાલાલ મણીલાલ	મુ. હરમાનવાલી પોર
૧	રામાલાલ પરસોતમ	મુ. "
૧	ગોવીંદલાલ મગનલાલ	મુ. જી. જી. પોર
૧	નજુભાઈ નીજાભાઈ	મુ. નવામાં
૧	ભાઈલાલ ઈશ્વરલાલ	મુ. હરમાનવાલી પોર
૧	કચરાભાઈ પરસોતમ	મુ. રૂપાપરી
૧	સામર મોતીલાલ	મુ. નાંની સાલેપરી
૧	ગીરધરલાલ રીવલાલ	મુ. વાજીપરી
૧	મુનીલાલ લાલદાસ	મુ. વીરમગામ
૧	નજુભાઈ બહેચરદાસ	મુ. વીરમગામ
૧	પારી. મણીલાલ લલુભાઈ	મુ. વીરમગામ
૧	પારી. લાલજી હીરાલાલ	મુ. વીરમગામ
૧	પારી. વ્રજલાલ બેઠલાઈ	મુ. "

૧	પા. રણછોડદાસ ઓધવજી	”
૧	પા. રણછોડદાસ મણિશદાસ	”
૧	પા. કેશવલાલ જીભાઈદાસ	”
૧	પારી. વીઠ્ઠલભાઈ સોમનાથ	”
૧	પારી પરસોતમ બકોરદાસ	”
૧	પા. મોહનલાલ ધરમદાસ	”
૧	જિદેસીંગ ચરવરસીંગ	મુ. દાલગરની પોર
૧	પા. જનલાલ ધનશા	મુ. નાની સાલેપરી
૧	કાલ્યાભાઈ વેમલ	મુ. સારંગપુર
૧	અરજણુ રામજી	મુ. બરડનરૌડ
૧	ગોપાલદાસ બહેચરદાસ	”
૧	પા. મગનલાલ હીરાચંદ	મુ. વાઘજીપર
૧	પા. ભોગીલાલ ખોડીદાસ	”
૧	પા. મોહનલાલ અમીચંદ	મુ. રૂપાપરી
૧	પા. ભાઈચંદ જમનાદાસ	”
૧	પા. ચુનીલાલ ત્રીભોવન	મુ. નાની સાલેપરી
૧	પા. સાંકરચંદ મફતલાલ	”
૧	ટંધલર માસ્તર મગનલાલ નયુભાઈ	”
૧	ધુરાજી રવાજી	મુ. પ્રેમ દરવાજો
૧	ગુલાબજી રધુસીંગ	મુ. ગાયકવાડની હવેલી
૧	ભટ રસીકલાલ દુરગાશંકર	મુ. ખાડીઆ
૧	બહેચરલાલ મોતીલાલ	મુ. જંગીપર
૧	સોમનાથ બહેચરદાસ	મુ. રંગીલાપોર
૧	સોમનાથ બહેચરદાસ	મુ. વસ્તાધેલજીની પોર
૧	શકરાલાલ બહેચરદાસ	મુ. રંગીલાપોર
૧	રાત બાવા હવસા	મુ. નાની સાલેપરી
૧	આત્મારામ લાલદાસ	મુ. રૂપાપરી
૧	તરભોવનદાસ જેઠીરાનદાસ	મુ. વાડીગામ
૧	પા. સોમાલાલ પરસોતમ	મુ. રૂપાપરી
૧	જનલાલ રણછોડ	મુ. લોધવાડ
૧	સોની મોતીલાલ અંબારામ	મુ. લુણાવાડો
૧	માસ્તર મુખલાલ બિત્તમરામ હારમોનીયમ ટીચર એન્ડ વોચમેકર	

ખેતી માટે પાણીનું સરતુ સાધન

ડિંડા તેમજ
નજીક પાણીના
કુવામાંથી તથા
નદીમાંથી પા-
ણી કાઢવાના
મજબુત લોખંડ
ના બળદથી
ચાલતા નાળી-

યા રેટ કી. રૂ. ૧૬૫ થી ૪૫૦ ના અમારે ત્યાં મળે છે એ
ઉપરાંત હાથવતી ચાલતા, બળદથી ચાલતા તથા ઓઈલ
એન્જીનથી ચાલતા તદ્દન નવી કબજા છેલ્લામાં છેલ્લી સોય
મુજબના ડિંડા કુવામાંથી પાણી કાઢવાના દરેક જાતના પંપો
તથા ઓઈલ એન્જીનો અમે કીફાયત ભાવથી વેચીએછીએ.
તેજ દુરસ્ત કરી આપીએ છીએ તથા ગોઠવી આપીએ
છીએ.

કીમત અનંવદ્ય
ખુલાસા માટે
રૂબરૂ મેલો અ
થવા લખો.

અંબાલાલ એમ પટેલની કંપની.

૩. દરીયાપુર નાની સાલેપરી

અમદાવાદ.

ધુમ્ર વિનાશીની વટી. ૨૭

કે જેઓ બીડીની બેડીમાં સપડાયેલા છે.

તેઓને ખાસ અનુભવવા લાયક છે. જેથી તમા દિવસમાં ગમે તેટલી બીડી પીતા હશે તો પણ અમારી ધુમ્ર વિનાશીની વટી વાપરવાથી ટુંક સુદ્ધતામાં તમા બીડી પીતાં ભુલી જ જશો. ઘણા લોકોની માગણીથી મહા મુશીબતે આ વટી તૈયાર કરવામાં આવી છે જથી અમારું આવું અલભ્ય બ્રાહ્મ જાહેર પ્રગટ લાંબી સુદ્ધતા આપી શકીશું કે કેમ? તે પણ અમારું ખાતરી શક્તા તથા વાસ્તે ફક્ત અક્ષય વાર વાપરવાને ખાસ ભલામણ કરવામાં આવે છે કીંમત ડર ગોળીની ડબીના ફક્ત આના આઠ રાખવામાં આવી છે પાસ્ટેજ મંગાવનારને સીર સમજવું લખા.

વી. ડી. દલાલ અન્ડ કો.

નડીઆદ.

॥ શ્રી સત્ય અંર્વાકા જયતે ॥

મોડેરખાન સદયહસ્થ કાંઈ પણ ભુલ હોય તેને વાસ્તે મંડળી માફી માગે છે અને અમારાં નવો લખાઓલા શ્રી દેવી—વીજય ભાગ ૨—જે આવતા વરસે શરૂ થશે જેથી કરી આ મંડળીમાં નામ આપવા આભારી થશો.

